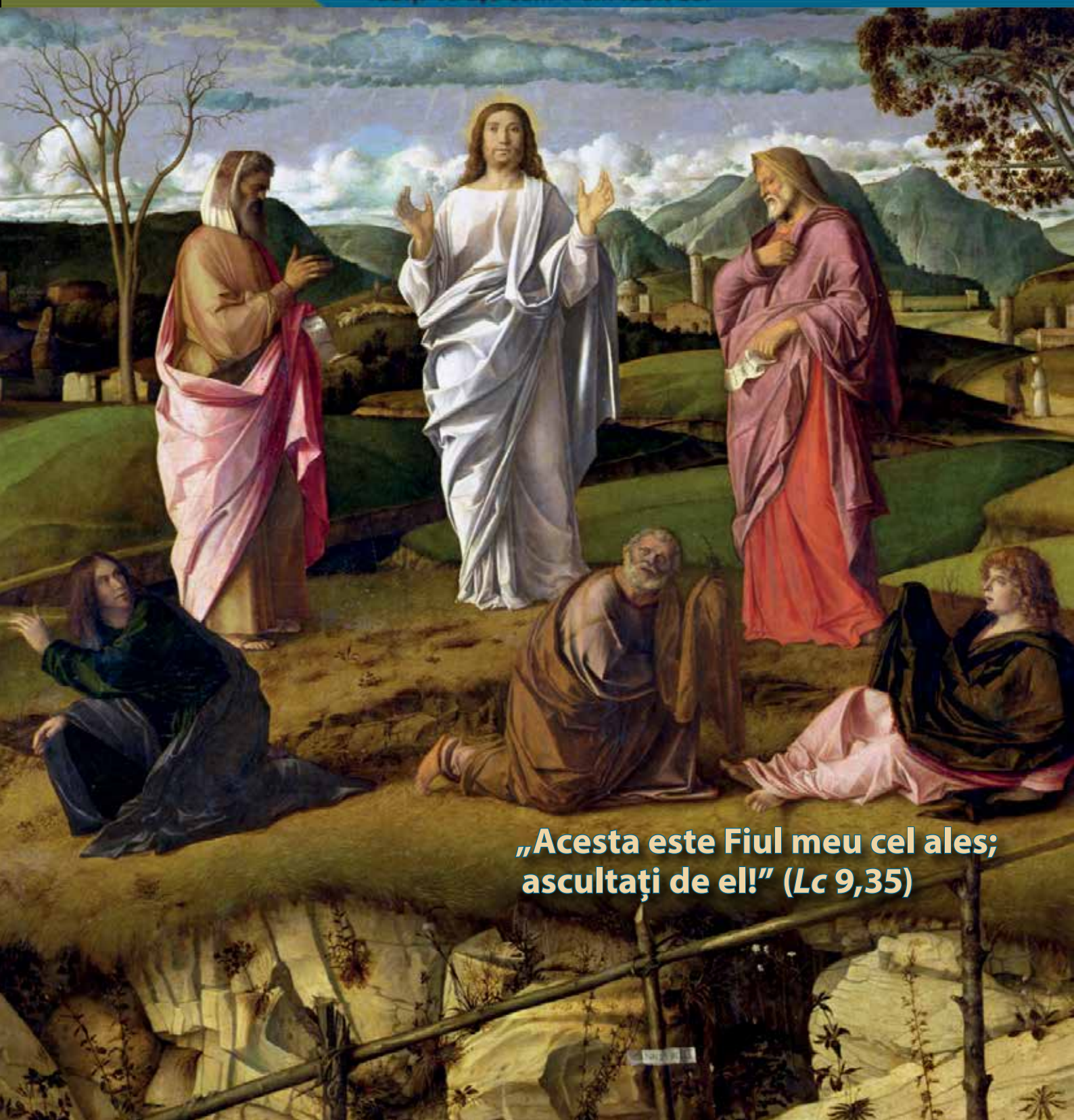

Nr. 7-8 (264-265)
Iulie-august 2016

vita catholica banatus

Iubiți-vă așa cum v-am iubit Eu!

**„Acesta este Fiul meu cel ales;
ascultați de el!” (Lc 9,35)**

ANUL XXII NR. 7-8
Revistă lunară
editată de Episcopia
Romano-Catolică Timișoara

Adresa redacției:
Str. Traian Lalescu, nr. 34,
320050, Reșița
Tel. 0040-255-213.660
E-mail: redactiavcb2@yahoo.com

Nr. de aprobare: 510 / a 1994
ISSN 1454 – 1025

Director responsabil:
pr. Iosif-Csaba Pál

Tehnoredactare:
Bodnár Sándor

Redactori/Colaboratori:
Delia Orșan, Enikő Sipos,
Christine Surdu, Constanța Bugariu,
pr. Nikola Laus jr., Elena Ștefănescu,
Claudiu Călin, Irina Vastag,
Victoria Roșoagă, Erwin Josef Tiglia.

Difuzare și abonamente:
Anca Darida, Valerica Rebegilă.

Imprimat la
Tipografia InterGraf – Reșița

Pentru abonamente

Plata abonamentului se poate efectua prin mandat poștal pe adresa: Pál Iosif-Csaba, Str. Traian Lalescu 34, 320050 Reșița, sau în contul:

Parohia Romano-Catolică Reșița,
deschis la sucursala CEC Reșița,
RO89CECECS0136RON0056396
▪ un abonament pentru anul 2016 - **28 RON**
▪ un abonament pentru străinătate - **20 €**
▪ un abonament susținător 2016 - **70 RON**

S.C. REMOTREFF S.R.L.
CABINET STOMATOLOGIC
Reșița, Bd. Republicii, bl. 9/II/4
Str. Progresului, bl. 2/V/8
Dr. TREFIL ANTONNIO REMMO
Mobil: 0722/428033

CABINET STOMATOLOGIC &
LABORATOR DENTAR
Reșița, Str. Laminoarelor nr. 10
Tel. 0255-210.804
OBTURAȚII ȘI LUCRĂRI
DIN COMPOZIT ȘI PORȚELAN

7

Încrezători în iubirea milostivă a lui Dumnezeu

Intrând în biserica „Maria Zăpezii” din Reșița te întâmpină o poartă din carton de culoare albă, amplasată înăuntrul bisericii, în partea de mijloc. Astfel ca fiecare credincios care intră în biserică poate trece sub această poartă. Simplitatea și îngustimea porții sunt o invitație de a ne prezenta în fața lui Dumnezeu cu naturalețe și umilință, pe deplin încrezători în iubirea milostivă...

8

Un semn de speranță Pelerinajul ministranților la Maria Radna

Devenită deja o zi bine-cunoscută și așteptată de către ministranții și copiii diecezei noastre, această zi de pelerinaj a reunit foarte mulți dintre cei mai mici „slujitori ai altarului” din majoritatea parohiilor Diecezei. (...) Cei mici au avut prilejul de a se strânge în jurul altarului și în jurul Sfintei Fecioare Maria, pentru a celebra cu bucurie...

18

Anotimpurile interioare ale ființei umane

Dacă ai plantat răsaduri primăvara, vei primi și roadele vara. Vara reprezintă punctul culminant al anotimpurilor și este asociată cu elementul foc, focul guvernând inima, sistemul endocrin și intestinale mici. Când vara îți bate la suflet, ești pregătit să atingi maximum de succes și împlinire. Vara ne face să acționăm, să acumulăm, să protejăm ceea ce am acumulat...

12

10 éves a temesvári Háló imacsport

A találkozó a szalvatoriánus rendház udvarán terített asztal mellett, jó hangulatban zajlott. Mint azt a résztvevők közül többen is hangsúlyozták, tíz év nem hosszú idő, egy ember és egy közösség életében, azonban meghatározó és reményt keltő, hiszen olyan szilárd alapot jelent, amelyre a jövőben tovább lehet építkezni.

O misiune – nu doar o muncă de prestat

Am ajuns la sfârșitul anului pastoral. Putem face o evaluare, chiar este necesar s-o facem. În primul rând, este bine să vedem dacă în acest an ne-am dus într-o direcție bună. Dar care trebuie să fie direcția? – O putem afla de la Isus: „Foc am venit să arunc pe pământ și ce altceva vreau decât să se aprindă!” (Lc 12,49). Acest foc ne-a fost încredințat. Prima întrebare ar putea să fie referitoare la intensitatea focului: dacă acest foc arde astăzi mai bine decât anul trecut, în mine și în cei încredințați mie? Sfântul Pavel transmitea focul lui Isus și în închisoare, prin scrisorile sale, prin comportamentul lui, prin convorbiri cu alții. Vai de noi, dacă vestim evanghelia doar de la amvon. El spunea: „Caritas Christi urget nos” („Iubirea lui Cristos ne constrânge”, cf. 2Cor 5,14), sau: „Vai mie dacă nu vestesc evanghelia” (1Cor 9,16). Dacă sunt un foc stins... sau „dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va săra?” (Mt 5,13)

Unii ar putea spune: da, e o teorie frumoasă, dar în realitate cum se face? – Isus, când ucenicii săi erau oboșiți, i-a invitat: „Veniți deoparte, într-un loc retras, și odihniți-vă puțin” (Mc 6,31). Focul este El, să ne lăsăm aprinși de El! Trebuie să avem perioade, exerciții spirituale, reculegeri cu El... când credința noastră primește înflăcărare, când primesc o nouă dimensiune și iubirea noastră și speranța noastră.

Apostolii se adunau câteodată cu acest scop: ca să

vorbească despre misiunea lor, despre apostolatul lor, despre lucrările lui Dumnezeu între ei, și prin ei. Este nevoie să vedem câteodată viața noastră în lumina lui Isus, s-o vedem în lumină!

Ne este încredințată o misiune! Nu doar o muncă de prestat.

Al doilea lucru este: dacă am făcut pași în a deveni o comunitate asemenea corpului mistic al lui Isus? Dacă am devenit mai mult comunitate, decât anul trecut? Nu putem cântări dacă suntem mai mult sau mai puțin comunitate, dar ne putem uita, dacă în direcția aceasta mergem. Țelul este: „Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet. Nici unul dintre ei nu spunea că ceea ce are este al său, ci toate le aveau în comun” (Fap 4,32). Metoda o cunoaștem: „Cine vrea să fie primul între voi să fie servitorul vostru” (Mt 20,27); „Dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora” (In 13,14). O astfel de viață, cu gesturi de slujire din iubire dezinteresată, contribuie mult la însănătoșirea vieții comunității.

Focul în noi și comuniunea sunt acele două lucruri, care nu pot fi „făcute”, nici nu pot fi doar „organizate”, ci se nasc din comuniunea cu El, dar și din comunicarea sinceră, respectuoasă cu alții.

Pál Iosif-Csaba

Căsătoria cea mai dificilă arie de muncă pastorală

Papa Francisc a spus joi, 16 iunie a.c. că unele căsătorii sacramentale de astăzi nu sunt valide, deoarece cuplurile nu intră în căsătorie cu o înțelegere corespunzătoare privind permanența ei, respectiv angajamentul de asumat. „Trăim într-o cultură a provizoriului”, a afirmat Sfântul Părinte în discursul liber din 16 iunie. După ce s-a adresat congresului pastoral al Diecezei de Roma a susținut o sesiune de întrebări și discursuri.

Un laic l-a întrebat despre „criza căsătoriei” și despre cum catolicii pot să îi educe pe tineri despre iubire, să îi învețe despre căsătoria sacramentală, să îi ajute să depășească „rezistența lor, deziluziile și temerile”. Papa a vorbit făcând trimitere la propria experiență. „Am auzit un Episcop spunând acum câteva luni că a întâlnit un tânăr care terminase studiile universitare și i-a spus: ‘Doresc să devin preot, dar doar pentru 10 ani’. Este cultura provizoriului. Și aceasta se întâmplă pretutindeni, și în viața preoțească, în viața călugărească.”

În viziunea Pontifului, această cultură a provizoriului face ca „majoritatea căsătoriilor sacramentale să fie nule” (transcrierea oficială, cu acordul Papei, a modificat „majoritatea” cu în „o parte din”). „Deoarece ei spun ‘da, pentru restul vieții’, dar nu știu ce spun. Deoarece au o cultură diferită. Spun cuvintele, au buna intenție, dar nu știu în fapt.” A amintit apoi de o întâlnire cu o femeie din Buenos Aires care l-a „certat”. I-a spus că preoții studiază pentru preoție ani de zile și pot primi permisiunea să părăsească preoția pentru a se căsători și a avea o familie; ca laici „trebuie să primim Sacramentul pentru toată viața, în mod indisolubil, iar noi laicii avem patru conferințe (de pregătire pentru căsătorie) și acestea pentru toată viața”.

Papa Francisc a afirmat că pregătirea pentru căsătorie este o problemă și că problemele maritale sunt conecta-

te cu situațiile sociale din jurul căsătoriilor. A amintit de întâlnirea sa cu un bărbat logodit, care, dorind să se căsătorească, era în căutarea unei biserici care să se potrivească cu rochia logodnicei și care să nu fie departe de un restaurant. „Este o problemă socială și cum putem schimba aceasta? Nu știu”, a spus Papa. A amintit că pe când era Arhiepiscop de Buenos Aires a interzis căsătoriile când soția era însărcinată. A făcut-o pentru că era discutabil consimțământul liber pentru căsătorie. „Poate că se iubesc unul pe altul și am văzut cazuri frumoase în care după doi-trei ani s-au căsătorit. I-am văzut intrând în biserică, tată, mamă și copil, de mână. Dar știau bine ce fac.”

Papa Francisc a atribuit criza căsătoriei oamenilor care „nu știu ce este Sacramentul” și nu știu „frumusețea Sacramentului”. „Nu știu că este indisolubilă, nu știu că este pentru întreaga ta viață. Este dificil.” A dezvăluit că multe dintre cuplurile care participă la cursurile de pregătire pentru căsătorie în Argentina de regulă trăiesc deja împreună. „Preferă concubinajul iar aceasta este o provocare. Nu să îi întrebi: de ce nu vă căsătoriți? Nu. Să îi însoțim, să așteptăm, să îi ajutăm să se maturizeze, să ajutăm fidelitatea să se maturizeze.”

A mai spus că în nord-estul Argentinei, la țară, cuplurile au un copil și trăiesc împreună. Fac căsătoria civilă când copilul merge la școală, iar atunci când devin bunici se căsătoresc religios. „Este o superstiție, căci căsătoria înspăimântă soțul. Este o superstiție care trebuie depășită”, a spus Pontiful. „Am văzut multă fidelitate în aceste concubinaje și sunt sigur că aceasta este o căsătorie reală, că are harul unei căsătorii reale datorită fidelității lor, dar există superstiții locale ș.a.” Și a concluzionat: „Căsătoria este cea mai dificilă arie din munca pastorală”.

www.catholica.ro

Sensul încercărilor în viața celor care-L urmează pe Cristos

În orice mod ne-am strădui să abordăm încercările ce se ivesc inevitabil în viețile noastre, este greu să vorbim despre un sens anume în privința lor. Pentru majoritatea oamenilor, inclusiv creștini, suferințele, încercările, greutățile sunt încărcate de mister și de confuzie, de lipsă de înțelegere. Nimeni nu este scutit de încercări, însă uneori creștinii sunt chiar mai încercați decât cei care nu cred și nu-L iubesc pe Dumnezeu. Diferența constă în modalitatea de asumare a încercărilor și în perspectiva în care le privim. Nu doar prin bucurii, ci și prin suferințe sau necazuri, ucenicul este chemat să co-participe la planul de mântuire al lumii, să fie un colaborator demn al Creatorului său.

Deși nu este ușor să admitem, deseori problemele cu care suntem nevoiți să ne confruntăm ca și credincioși sunt, în esență, mai utile și mai benefice pentru formarea și maturizarea noastră spirituală, decât lucrurile pozitive și frumoase de care avem parte. Ca și ucenici ai Domnului, prin încercările zilnice ne apropiem într-un mod mai profund de Dumnezeu și îndeplinim practic ceea ce Isus ne îndemna prin cuvintele Sale și anume să ne luăm crucea și să-L urmăm. Prin felul în care ne asumăm și ne trăim încercările, dăm (sau nu) dovadă de carac-

terul puternic creștin, de blândețea și răbdarea firii noastre, de smerenie, precum și de alte virtuți pe care lumea actuală le desconsideră. Mai concret spus, reacțiile noastre vis-à-vis de impedimente sau de necazuri vor „vorbi” mai ușor celor din jurul nostru despre apartenența noastră la Cristos și despre puterea credinței aplicate în viața cotidiană. Însă, dacă fidelitatea noastră față de Dumnezeu va fi pusă la încercare la prima greutate ivită, credibilitatea mesajului evanghelic și a mărturiei noastre de credință va scădea considerabil...

Cei ce-L cunosc și-L urmează din toată inima și necondiționat pe Tatăl ceresc, nu se descurajează și nu disperă atunci când încercările și suferințele se abat asupra lor, ci mai degrabă privesc la Mântuitor, la Dumnezeul adevărat care a fost ispitit și a suferit mult mai mult decât noi oamenii, dar care a răbdut fără cârtire și fără revoltă, până la final, și a ieșit biruitor. Mergând pe urmele pașilor Lui, să păstrăm privirea ațintită spre promisiunile Sale, căci nici o ispită nu este peste puterile noastre, ci El a pregătit și calea de a ieși din ea. În fond, „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Rom 8,28): a trăi cu Isus în această lume nu înseam-

nă a fi scutit de încercări, necazuri sau probleme. Când era pe pământ, Isus nu a promis ucenicilor că nu vor avea parte de nimic rău, dificil sau negativ, ci promisiunea Lui era ca va fi cu ei în orice împrejurare. Și El rămâne cu noi îndeosebi prin Sacramentul Sfintei Euharistii. Prima tendință, atunci când suferim sau ne este greu, ar fi să-I cerem Domnului o minune, să intervină miraculos; dar El ne spune ca și lui Paul: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită” (2Cor 12,9).

În definitiv, oricât le-am evita, încercările asumate din iubire față de Domnul, au valențe purificatoare pentru formarea adevăratului urmaș al lui Cristos, au rol de întărire și de fortificare sufletească și permit identificarea noastră într-un mod tainic cu suferințele Mântuitorului.

Pentru un ucenic loial al lui Isus, încercarea, suferința, experiențele negative sau triste nu fac decât să-L apropie și mai mult de Dumnezeu, pentru a se atașa numai de El, Cel care este turn de scăpare și stâncă de adăpost. (Ps 94,22) Purtând în minte și în suflet în permanență Cuvântul Sfânt, precum și realitatea rugăciunii personale cu Domnul, încercările diverse sau suferința, fie ea de natură fizică sau sufletească, ne ajută să pătrundem mai adânc în cunoașterea lui Dumnezeu și a planului Său de mântuire cu fiecare dintre noi.

Poate cea mai adecvată abordare a încercărilor este cea sugerată indirect de renumitul Isaac Newton care scria: „Încercările sunt niște medicamente pe care milosul și înțeleptul Farmacist ni le dă pentru că avem nevoie de ele, în proporțiile, cu frecvența și cu greutatea cerută de împrejurări. Să avem încredere în îndemnarea Sa și să-I mulțumim pentru rețetă.”

Pr. Nikola Laus jun.

Anul milostivirii din lună în lună

Sfântul Părinte a proclamat anul acesta ca fiind un „An Sfânt Extraordinar al Milostivirii”.
Să încercăm să trăim, împreună cu Sfântul Părinte, acest an, din lună în lună!

August

Poate va avea loc acum și concediul familiei. Să-l organizăm bine!

A/ Meditație, învățătură, convorbire: cele de până acum...

B/ Îndatoriri concrete:

- Să ne luăm timp din belșug pentru rugăciune comună, pentru citirea Sfintei Scripturi. Să nu ometem Sfânta Liturghie!
- Să găsim timp pentru a pune în ordine relațiile noastre familiare.
- Împreună cu familia noastră să vizităm un loc de pelerinaj frumos.
- Să ne uităm dacă am putea participa la tabăra familiilor la Brebu Nou (14-17 iulie)

Septembrie

Să descoperim din nou Conciliul și să aprofundăm învățătura papilor.

A/ Meditație, învățătură, convorbire:

Misericordiae vultus 4 și 11

B/ Îndatoriri concrete:

- Să citim ceva despre imaginea nouă a Conciliului, despre Biserica wce se reînnoiește, despre Papii după Conciliu. Să citească fiecare ceva despre Conciliu, și să discutăm despre cele citite!
- Să discutăm, cât de mult s-a realizat în parohia noastră spiritul comunitar al conciliului.
- Începe un nou an școlar. Să discutăm: ce am putea îmbunătăți în noi și în comunitatea noastră?
- „Doamne, reînnoiește Biserica Ta! - și începe cu mine!” Nu de la alții aștept reînnoirea, noutatea la începutul anului școlar, ci, cu ajutorul lui Dumnezeu, încep eu.

Pal Iosif-Csaba

Milostivirea în exortatia „Amoris laetitia”

După enciclica *Deus caritas est* a lui Benedict al XVI-lea despre iubirea lui Dumnezeu relatată și trăită de Isus Cristos și revărsată prin Duhul Sfânt în inima fiecărui creștin, acum Papa, cu exortatia apostolică post-sinodală *Amoris laetitia*, a trasat calea în care iubirea lui Dumnezeu poate să fie trăită în istoriile de iubire pe care bărbați și femei le împletesc dând viață familiilor. (...)

Această exortatie în Anul Jubiliar al Milostivirii vrea să ne ajute să redescoperim că milostivirea vestită de Isus nu este după meritocrație, nu poate să fie meritată nici condiționată, pentru că dreptatea lui Dumnezeu, imanență în ea, nu este niciodată punitivă, ci justificatoare.

Exortatia, pentru care se înalță din Biserica o mulțumire către Domnul, vestește bucuria iubirii și cere să creștem în credință, să devenim creștini maturi (cf. *Evr* 5,14), așa încât să trăim libertatea Duhului Sfânt, capacitatea de a nu condamna și acel discernământ spiritual care ajută să gândim în așa fel, încât „să nu interpretăm” (*Lc* 12,54-57). Așadar, nu cuvinte ambigue, nici o tăcere despre adevărurile mesajului creștin, ci un *cantus firmus* adus iubirii care vine de la Dumnezeu, adus iubirii care, trăite, îl face pe Dumnezeu prezent în mijlocul nostru.

(Enzo Bianchi în *L'Osservatore Romano*, 29 aprilie 2016, traducere de pr. Mihai Pătrașcu, sursa:www.ercis.ro)

Încrezători în iubirea milostivă a lui Dumnezeu

Intrând în biserica „Maria Zăpezii” din Reșița te întâmpină o poartă din carton de culoare albă, amplasată înăuntrul bisericii, în partea de mijloc. Astfel ca fiecare credincios care intră în biserică poate trece sub această poartă. Simplitatea și îngustimea porții sunt o invitație de a ne prezenta în fața lui Dumnezeu cu naturalețe și umilință, pe deplin încrezători în iubirea milostivă a lui Dumnezeu.

Poarta a fost special concepută pentru acest an al Milostivirii. Idee de la care s-a pornit a fost aceea ca pe acest fundal alb să se lipească niște cartonașe de culoare roșie – cărămizi. Simbolic, aceste cărămizi invită creștinii să contruiască în unitate această poartă. Exact așa cum o casă este construită din mai multe cărămizi, la fel poarta este construită din mai multe bucăți. Fiecare cărămidă putem spune că este mesajul unui credincios. Pe aceste cărămizi sunt scrise mărturiile credincioșilor, cu privire la milostivirea lui Dumnezeu, sau recunoștința pentru milostivirea Sa, ori relatarea vreunei fapte de milostivire, trupești sau sufletești. Sunt credincioși care scriu mesaje și sunt credincioși care citesc mesajele scrise. Prin aceasta, ei se susțin unii pe alții,

deoarece unii au nevoie să scrie, iar alții să citească.

La scrierea acestor mesaje participă credincioșii din comunitate, care fac parte din diferite grupuri, precum grupa tinerilor mari, grupa tinerilor adolescenți, grupa cateheților, grupa familiilor, grupa adulților.

Am parcurs deja mai bine de jumătate din acest drum al Anului Milostivirii și putem constata că deja o parte a porții este gata construită, adică s-au pus cărămizi trăirii creștinești.

Pe această poartă apar câteva elemente importante din parohie, marcate atât prin mesajele scrise cât și prin diferite poze. Un moment reprezentativ a fost crearea coronițelor de Advent, în care tinerii mici și mari au lucrat împreună, vizita din Postul Crăciunului la bătrâni, experiențe din Săptămâna Ecumenică, la care au participat credincioși de diferite confesiuni, precum și drumul parcurs pe Dealul Crucii în duminicile din Postul Mare.

Dintre mulțimea de cărămizi, găsim mesaje precum: „Dumnezeu face aproape zilnic câte o minune în viața mea. Nu sunt minuni mari, dar prin acele minuni îmi face viața mai frumoasă”; „Faptul că m-am născut este o minune. Mama mea

nu putea avea copii, a pierdut trei sarcini. Dar nu și-a pierdut niciodată speranța și mereu și-a dorit un copil. Astfel am apărut eu. După mine a mai încercat să aibă copii, dar nu a mai putut. Ea îmi spune mie *darul meu de la Domnul nostru*. „Pot să fiu mângâiere pentru nepoții mei, atunci când îi ascult”.

Acest An Sfânt este pentru fiecare o ocazie de a trăi în viața de zi cu zi milostivirea, pe care dintotdeauna Dumnezeu Tatăl o revărsă asupra tuturor, este un moment extraordinar de har și de reînnoire spirituală. Să ne amintim mereu că Dumnezeu iese în întâmpinarea tuturor cu fața Tatălui care primește și iartă, uitând complet păcatul comis.

Pentru a trăi și a dobândi har, credincioșii sunt chemați să contribuie la „clădirea” simbolice porți, să fie cu luare aminte și această poartă să reprezinte trecerea sufletească de la starea de păcat la milostivirea și totodată iubirea lui Dumnezeu. „Isuse Milostiv, mă încred în Tine”.

Delia

Un semn de speranță Pelerinajul ministranților la Maria Radna

Și în acest an, în data de 18 iunie 2016 a avut loc Pelerinajul Ministranților din Dieceza noastră la Sanctuarul Sf. Fecioare Maria de la Radna. Devenită deja o zi bine-cunoscută și așteptată de către ministranții și copiii diezei noastre, această zi de pelerinaj a reunit foarte mulți dintre cei mai mici „slujitori ai altarului” din majoritatea parohiilor Diezei.

Programul zilei a început cu Sfânta Liturghie solemnă, celebrată de Excelența Sa Martin Roos, Episcopul Diezei noastre, cu începere de la ora 10.00. Cei mici au avut prilejul de a se strânge în jurul altarului și în jurul Sfintei Fecioare Maria, pentru a celebra cu bucurie și recunoștință, împreună mici și mari, misterul iubirii lui Isus care se actualizează de fiecare dată prin celebrarea Sf. Liturghii, în cadrul căruia ei au rolul și responsabilitatea lor specifică. Prin predica sa, pr. Ioan Cădărean, i-a ajutat pe copii să descopere un pic mai mult „frumusețea” slujirii lor ca și ministranți,

precum și „demnitatea” și „onoarea” la care sunt chemați prin participarea și ajutorul lor concret la Sf. Liturghie.

Pentru a se face cât mai bine înțeles, mai ales de către cei mici, Părintele Ioan le-a vorbit copiilor folosindu-se și de o poveste foarte frumoasă - istoria lui „**pic de sticlă**” care își dorea foarte mult să facă ceva măreț cu viața lui... și, trecând printr-o serie de întâmplări, unele mai ciudate, altele aparent întâmplătoare, ajunge să se transforme dintr-o picătură de apă pură și cristalină ce era - în Sângele Preasfânt a lui Isus.

Astfel, fiecare dintre cei mai mici slujitori, care încă poartă în suflet această „picătură” pură și curată a iubirii lui Dumnezeu, a cerut ajutorul și mijlocirea Mamei noastre cerești, Sf. Fecioară Maria, ca să poată trăi și crește cu bucuria de a se transforma în ceea ce Dumnezeu visează pentru fiecare: un fiu prea-iubit și un mărturisitor neînfricat al prezenței Sale.

Programul a continuat apoi în curtea Asociației Caritas din Lipova unde s-a servit împreună prânzul, după care copiii și însoțitorii lor au avut parte de un frumos și bogat program cultural-recreativ, alcătuit dintr-un „concurs pe teme religioase”, un campionat de fotbal, tradiționalul „Ministranții au talent” precum și multe alte jocuri organizate și multă voie bună.

Mulțumim Centrului Diecezan de Tineret din Timișoara, reprezentat de pr. Tiberiu Szabo, Parohiei Maria-Radna, Parohiei Lipova și Asociației Caritas Lipova pentru sprijinul acordat în organizarea pelerinajului.

Dumnezeu să ne ajute pe fiecare, și pe mai departe, să ne trăim și să mărturisim cu bucurie credința, ca să o putem lăsa și noi, la rândul nostru, moștenire generațiilor viitoare – iar prezența și entuziasmul micilor creștini/micilor slujitori este un semn de speranță pentru mai departe!

Sr. Tereza Hortolomei

Die Gastfreundschaft – eine Geschichte

Ein hochgeachteter und reicher Rabbi empfing zum Sabbat eine Gästegruppe. Allerdings gegen Bezahlung. Es war den Reisenden befremdend, dass ein Rabbi für die Gastfreundschaft Bezahlung verlangte. Deswegen haben sie sich entschlossen, die Gastfreundschaft voll und ganz in Anspruch zu nehmen. Sie verlangten teure Speisen und kostbare Weine. Als der Sabbat vorüber war und die Reisende fort

mussten, wollten sie nun bezahlen. Der Rabbi aber lachte und sagte: „Wie könnte ich Geld annehmen für das Privileg, Reisenden Gastfreundschaft zu gewähren?” Die Reisende sahen sich verständnislos an: „Warum haben Sie uns dann diese Bedingung genannt?” Der Rabbi erklärte: „Ich fürchtete, es könnte euch peinlich sein, genug zu essen oder teure Weine zu trinken, wenn ihr nur einfache Gäste wäret. Und ich hatte Recht, nicht wahr?”

- Erinnerst du dich an die sieben christlichen Tugenden? Welche Tugenden charakterisieren dich?

Despre virtuți

Ce este o virtute?

Este, în primul rând un **har** al lui Dumnezeu dăruit fiecăruia dintre oameni, pentru a putea fi asemenea lui, întrucât am fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Pe de altă parte, virtuțile sunt acele trăsături de caracter și morale, care ne direcționează în viața de zi cu zi. Atunci când le valorificăm, când le aplicăm la situațiile în care ne aflăm, atunci ne străduim să devenim așa cum ne-a creat Tatăl Cerească.

Cele 7 virtuți creștine

În catehismul catolic, cele 7 virtuți creștine includ două categorii de virtuți. Pe de o parte, este vorba despre cele 4 virtuți de bază, provenite din filosofia gre-

cească, adică prudența (înțelepciunea), justiția (dreptatea), cumpătarea (temperanța) și curajul (fortitudine), iar pe de altă parte despre cele 3 virtuți teologale, descrise în scrisorile Sfântului Paul din Tarsus, adică credința, speranța și caritatea (milostenia sau dragostea). Toate acestea au fost adoptate de părinții bisericii catolice drept cele 7 virtuți creștine.

Cele 7 virtuți cerești

Virtuțile cerești sunt: castitatea (curătenia), cumpătarea (temperanța), caritatea (milostenia), hărnicia, răbdarea, bunătatea și modestia (smerenia). Se spune că integrarea în viață a acestor trăsături are darul de a ne proteja împotriva celor 7 ispite ori păcate capitale, fiecărei virtuți corespunzându-i un anumit păcat. Din acest motiv, cele 7 păcate sunt numite uneori „virtuți contrare.”

Emlékszel a hittanórán tanult keresztény erényekre?
Tedd párosítva az erényeket ellentétben a bűnökkel.

tisztaság	mértékletesség	adakozás	jóra való buzgóság	szelídség	jó akaró szeretet	alázat
fölszégyesség	bujaság	harag	torkosság	kevélység	restség, lustaság	irigység

Amoris Laetitia

În continuarea articolului din numărul anterior se vor prezenta următoarele cinci întrebări și răspunsuri referitoare la exortatia apostolică post-sinodală a Sfântului Părinte Papa Francisc, „Amoris laetitia”, despre iubirea în familie.

5. Sunt mulți catolici divorțați și recăsătoriți civil, care se străduiesc să facă binele și să-și educe copiii în Biserică. Ce le oferă acestor persoane Exortatia Amoris laetitia?

Exortatia Amoris laetitia oferă acestor persoane garanția că Bisericii și preoților le pasă de ele și de situația lor concretă. Exortatia vrea ca aceste persoane să simtă și să știe că sunt parte a Bisericii. Un concept cheie al Exortației este integrarea. Păstorii trebuie să facă tot posibilul pentru a ajuta persoanele care se găsesc în astfel de situații să fie „incluse” în viața comunității. Toate persoanele, care se află în situații așa-zis „iregulare”, trebuie să primească o atenție deosebită. 2. De ce este un document atât de lung? Marea majoritate a catolicilor îl vor putea citi cu folos? Sau se adresează doar specialiștilor?

6. Pentru un Sinod care, la un moment dat, părea să ofere o nouă acceptare a homosexualilor în Biserică, Exortatia nu pare să ofere mult în această privință. Ce s-a întâmplat?

Învățătura Bisericii rămâne clară: căsătoria se încheie între un bărbat și o femeie, iar uniunile homosexuale nu pot fi situate la același nivel cu căsătoria creștină (AL 251). În timp ce Exortatia este centrată pe căsătorie și pe familie, ea se adresează și nenumăratelor persoane care nu sunt căsătorite: părinți singuri, vă-

duvi și văduve, necăsătoriți, toate aceste persoane având legături familiale.

7. Amoris laetitia se exprimă în mod critic asupra practicilor trecutului (nr. 36, 37, 38), între care accentul pe aspectele morale și doctrinare sau denunțarea unei lumi decadente, fără să ofere prea multe aspecte pozitive. Este o critică la adresa pontificatelor anterioare?

Amoris laetitia oferă speranță, și încă din abundență. Nu este o listă de prescrieri sau de condamnări, ci o chemare la primire și la însoțire, la implicare și la integrare. Și atunci când oamenii – din diverse motive – nu au fost în măsură să trăiască la înălțimea preceptelor învățaturii creștine, Biserica și preoții săi vor să le fie alături, pentru a-i ajuta în drumul lor.

8. Una dintre cele mai mari preocupări ale multor soți este reglementarea nașterii copiilor; cu toate acestea, nu este unul dintre argumentele principale ale Exortației. De ce?

În timp ce insistă cu hotărâre asupra faptului că fiii sunt un dar de la Dumnezeu și o bucurie pentru părinți, Exortatia citează și Enciclica *Humanae Vitae*, subliniind că soții trebuie să fie conștienți de obligația lor de a fi părinți responsabili (AL 68).

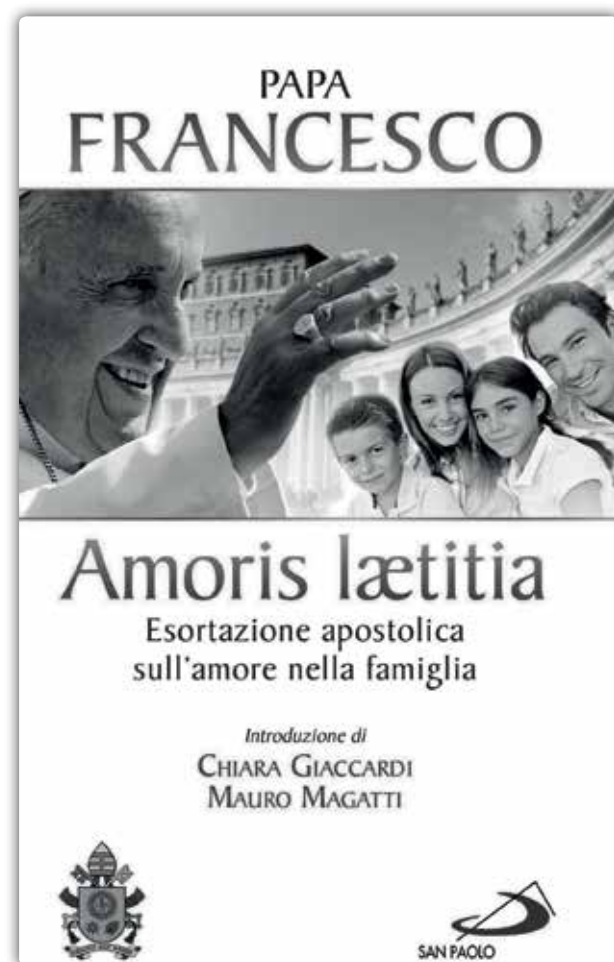
În cele din urmă, o decizie cu privire la reglementarea nașterilor trebuie să rezulte „dintr-un dialog consensual între soți” (AL 222).

9. Care este cea mai mare provocare a Exortației Amoris laetitia?

Provocarea cea mai mare pentru toată lumea este aceea de a citi Exortatia fără grabă, angajându-se să o pună în practică. Amoris laetitia exprimă propunerile Bisericii și ale Păstorilor ei pentru a schimba atenția sa față de familie: să o însoțească, să o integreze, să rămână aproape de toți cei care suferă efectele unei iubiri rănite.

Amoris laetitia ne îndeamnă, mai ales, să fim înțelegători în fața unor situații complexe și dureroase. Papa Francisc dorește să-l tratăm pe cel slab cu înțelegere și să nu-l judecăm, ca să „acceptăm cu adevărat să intrăm în contact cu existența concretă a celorlalți și să cunoaștem puterea duiosiei” (AL 308).

radiovaticana.va

Pap- és diakónus-szentelés a székesegyházban

Excelenciás Roos Márton megyés püspök július 2-án, szombaton, Sárlos Boldogasszony ünnepén kézrátétele és imája által pappá szenteli a nagyszentmiklósi születésű Gál Márton szalvatoriánus szerzetest, valamint diakónussá Vánca Csaba teológiai hallgatót. Az ünnepi szentmise 10 órakor kezdődik.

A Temesvári Egyházmegyei Ifjúsági Központ programja

Július 4-8. között, a festői környezetben lévő Temesfőn (Brebunou) szervez tábort az Egyházmegyei Ifjúsági Központ. A kikapcsolódást szolgáló tevékenységek, kirándulások mellett a programban elmélkedés, kiscsoportos beszélgetés is szerepel.

Július 20-30. között Krakkóban rendezik meg az Ifjúsági Világtalálkozót.

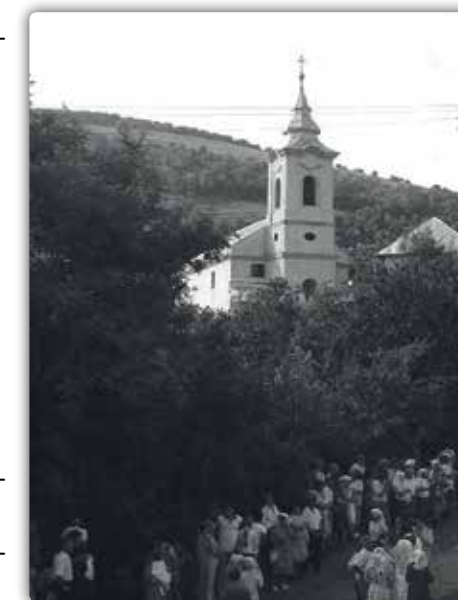
A temesvári egyházmegyeiből ft. Szabó Tibor egyházmegyei ifjúsági lelkész vezetésével mintegy százfős csoport vesz részt az eseményen.

Egyházmegyei zárandoklatok

- Sárlos Boldogasszony ünnepe – július 2. – a hegyvidéki főesperesség horvát nemzetiségű római katolikus közösségeinek hagyományos zárandoknapja a máriacsiklovai kegytemplomhoz. Az ünnepi program már július 1-én este megkezdődik, az egybegyűlt hívek 20 órakor szentmisén vesznek részt. Július 2-án kora reggel a horvát nemzetiségű zárandokok számára mutatnak be szentmisét, 10:30 kor pedig német nyelven.

- A hagyomány szellemében Szent Anna és Szent Joachim ünnepén, július 26-án a temesi főesperesség egyházközségeiből érkező hívek közös szentmisén vesznek részt a máriaradni bazilikában. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődik.

- Mária mennybevételé Nagyboldogasszony - ünnepe alkalmával augusztus 14-én és 15-én egyházmegyei cseh nemzetiségű közösségei zárandokolnak máriacsiklovai kegytemplomhoz. A máriaradni bazilikában az ünnepi pontifikális szentmise augusztus 15-én, hétfőn 11 órakor kezdődik.

Jubileumi ünnepség a székesegyházban

A Szent György székesegyház alapkövetelésének 280. évfordulója alkalmából augusztus 6-án, szombaton 11 órai kezdettel ünnepi szentmisét celebrálnak a dómban. Excellenciás Roos Márton megyés püspök meghívására a liturgián részt vesznek a szeged-csanádi és a nagybecskereki egyházmegyeiből érkező zárandokok is.

Augusztus 20. - Szent István király ünnepe

A magyar törzsek fejedelmei között István apja, Géza különleges hatalmi pozíciót vívott ki magának, és megnyitotta országa kapuit a keresztényiség előtt.

A bajor papok egyike keresztelte meg őt, Mihály testvérét és 973-ban vagy 974-ben fiát, Vajkot, aki a passau egyházmegye védőszentje után az István nevet kapta. Géza őt jelölte utódjává. Diplomáciai és politikai érdeke a magyar történelem legnagyobb államférfiává avatta Istvánt. Politikai, vallási és társadalmi szempontból tulajdonképpen ő teremtette meg Magyarországot.

István szentté avatása I. (Szent) László király és a magyar püspöki kar érdeme. A szentté avatási eljárás részeként 1083. augusztus 20-án, a Nagyboldogasszony nyolcadába eső vasárnapon nyitották meg István király sírját. A magyar egyház ezt a napot iktatta a naptárba István névünnepeként.

10 éves a temesvári Háló imacsoport

A Háló – hivatalos nevén Katolikus Közösségek Hálózata – 1990-ben Budapesten alakult. Egy világiakat tömörítő felnőtt csoport hozta létre azzal a céllal, hogy összekapcsolja a magyar katolikus közösségeket. A mozgalom azóta, küldetéséhez és céljához méltóan, az egész Kárpát-medencét behálózta. Követők, szervezők, Háló-bogozók jelenleg Magyarország, Románia, Szlovákia, Ukrajna, Szerbia és Horvátország területén kapcsolódnak be aktívan a tevékenységekbe. Az irányítók tervei között ugyanis az egyéni és közösségi szintű kapcsolatteremtés mellett a hagyományok, a kultúra és a nemzettudat ápolása, a Szent István-i örökség ápolása és továbbadása, a különböző tevékenységi területeken történő együttműködés szerepel.

A Katolikus Közösségek Hálózata képviselői Temesváron első alkalommal 2003 novemberében szerveztek találkozót a helyi keresztény magyar egyetemista csoport (TEKMEK) közreműködésével. Három esztendő múlva Sebestyén Ottó jezsuita atya, a Háló lelkésze látogatott a Bega-parti városba, és a helyi felnőtt csoport ezt az esztendőt tekinti alakulási évének. Azóta a temesvári „hálósok” az erzsébetvárosi szalvatoriánus kolostor egyik termében rendszeresen találkoznak. Bálint Klára, a csoport irányítója,

június 7-én, kedden délután is oda hívta meg a tagságot és a vendégeket, ám ez a találkozó különleges üzenetet hordoz, mérföldkőnek számít: ez alkalommal ünnepelték megalakulásuk 10. évfordulóját.

A találkozó az erzsébetvárosi templomban hálaadó szentmisével kezdődött, amelyet ft. Barazsuly István szalvatoriánus szerzetes mutatott be. P. Josef Wilfing szalvatoriánus házfőnök, P. Laus Nikola SDS helyi plébános, ft. Szilvágyi Zsolt temesvár-józsefvárosi plébános és ft. Kocsik Zoltán spirituális, a piarista templom igazgatója jelenlétében.

Szentbeszédében ft. Kocsik Zoltán, a Gerhardinum Katolikus Líceum spirituális elmondotta: diakónusként és újmisésként is gyakran kereste fel a temesvári Háló csoportot, a közös imák, előadások, elmélkedések, kötetlen beszélgetések marandó élményt jelentenek számára. – A 10. évforduló alkalmából a Háló közösségének kívánok további erőt és lendületet, hiszen feladatuk, hogy kapcsolatépítő hálót szőjenek az emberek között. Kívánom, hogy mindig maradjanak hűek az imádsághoz, bízzanak Istenben és a jövőben – fogalmazott ft. Kocsik Zoltán spirituális.

Ezt követően Bálint Klára, a temesvári Háló imacsoport vezetője lépett mikrofon elé, és tolmácsolta a tagok köszönetét mindazoknak,

akik segítő kezet nyújtottak feléjük és kéréseikre mindig igennel válaszoltak. – Pataki Adél és Péter Csilla voltak a temesvári Háló csoport megalakulásának kezdeményezői, és annak ellenére, hogy ezen a találkozón nem lehetnek itt, szeretettel üdvözljük őket, valamint mindazokat, akik az eltelt évek alatt bátorítottak és biztattak minket – mondotta a csoport irányítója, majd vetített képek segítségével elevenítette fel az elmúlt évtized eseményeit. Ismerkedő találkozó az aradi „hálósokkal”, majd a szegediekkel, lelkigyakorlat a Marienheimban, kirándulások Szegedre, Móravárosba, Újszegedre, Mariazellbe, Ótelekre a Szent Kereszt gyermekotthonba, farsangi bál és névnapok ünneplése, különböző karitatív tevékenységek, regionális találkozók megszervezése, „mikulásoszás”, adventi gyertyagyújtás – megannyi emlékidéző felvétel, amelyek egy összetartó közösség mindennapjait örökítik meg.

A találkozó a szalvatoriánus rendház udvarán terített asztal mellett, jó hangulatban folytatódott. Mint azt a résztvevők közül többen is hangsúlyozták, tíz év nem hosszú idő, egy ember és egy közösség életében azonban meghatározó és reményt keltő, hiszen olyan szilárd alapot jelent, amelyre a jövőben tovább lehet építkezni.

S.E.

Ferenc pápa megköszönte a Világiak Pápai Tanácsának ötvenéves munkáját

A pápa június 17-én délnélben az Apostoli Palota Kelemen termében találkozott a Világiak Pápai Tanácsa 85 tagjával. A tanács szeptember 1-jétől betagozódik az újonnan alakult dikasztériumba, a Világiak, a Család és az Élet Kongregációjába.

„Nem a búcsúvétel szertartása akar ez a találkozó lenni – kezdte szabadon a beszédét a pápa – hanem a hálaadás mindazért, amit tettemek.” Arra emlékeztette a tanács tagjait, hogy „a szervezet a mostani reformmal új arculatot ölt, lezárul egy fontos szakasz, mely végigkísérte a katolikus világiak életét, fejlődését és átalakulását a II. vatikáni zsinattól kezdve egészen napjainkig”.

Ferenc pápa beszédében megvonta a pápai tanács ötvenéves történetének mérlegét, ugyanakkor megújult reménységgel előre tekintett. A Világiak Pápai Tanácsa a II. vatikáni zsinat kifejezett akaratából született meg, hiszen a világiak apostolkodásáról szóló dekrétum kijelenti: „Ezenfelül a Szentszéknél alapítani kell egy külön titkárságot a világi hívek apostolkodásának szolgálatára és ösztönzésére” (Apostolicam

actuositatem 26). Boldog VI. Pál hívta életre az intézményt, melyet a zsinat legjobb gyümölcsei egyikeként nevezett. Nem ellenőrző szervezatként jött létre – hangsúlyozta Ferenc pápa –, hanem mint koordináló,

tanulmányi és konzultációs központ, melynek az volt a célja, hogy a világiakat az egyház életében és küldetésében való tevékeny részvételre ösztönözze.

Ferenc pápa a tanács nevében hálaadott az Úrnak az eltelt ötven év gyümölcseiért és a számos kihívásért. Megemlítette például az új egyházi mozgalmak és közösségek létrejöttét, melyek nagy missziós lendülettel működtek. Emellett új szolgálatok jöttek létre világiak számára, nem kevés közöttük kifejezett apostoli jelleggel. Dicséretes jelenséggé említette továbbá a nők növekvő szerepét az egyházban, illetve az Ifjúsági Világtalálkozó létrejöttét, amely Szent II. János Pál gondviselészerű kezdeményezésének bizonyult.

Ferenc pápa június 4-én hagyta jóvá a Világiak, a Család és az Élet Kongregációja statútumát. Az új dikasztériumba szeptember 1-jétől beolvasd a Világiak Pápai Tanácsa és a Család Pápai Tanácsa.

Magyar Kurír

Ferenc pápa júniusi Twitter-üzenetei:

Csatlakozzunk imádságunkkal ortodox testvéreinkhez az Ortodox Egyház Szent és Nagy Zsinatáért, melyet ma nyitnak meg Krétán.

A világegyetem több tudományos kérdésnél; az egy örömteli misztérium, mely Isten irántunk való határtalan szeretetéről beszél.

Az imádságban megtapasztaljuk Isten, az irgalmas szeretettel teli Atya könyörületét.

Az élet legkilátástalanabb helyzetében is Isten vár rám, Isten át akar ölelni, Isten számít rám.

Egy nép jövőjének elengedhetetlen feltétele a fiatalok és az idősök közötti gyümölcsöző találkozás.

A gyermeki lélek sebei

Amikor szokásomhoz híven több újságot is átlapoztam, találtam egy rövid hírt, mely megragadta figyelmemet. Egy közéleti személyiség lakásában, hogy bebizonyítsák az ellene felhozott vádak, házkutatást tartottak, a család kiskorú gyermeke jelenlétében. A hír írója szerint ez maradó lelki sérülést okozhat benne. És ez igaz.

Gyermekkoromban én is átéltem házkutatást, de nálunk ez politikai okból történt, nem szüleim bűnösségét akarták bebizonyítani, és ez más dolog. Apám németes hangzású neve miatt kutattak elbűjt németek után a második világháború idején, hogy elhurcolják Szibériába. A helyzetet apám egy nappal előbb érkezett tábori lapja mentette meg: a román hadseregben szolgált, mint katona. No meg egy irat, melynek kitöltésekor tévedett az írnok: apám foglalkozása helyett ezt írta: UNGUR. Így anyámat sem bántották...

Bár nem tudom elfelejteni, ez nem okozott olyan sebeket gyermeki lelkemben, mint amikről Ferenc pápa beszélt 2015. június 24-én a Szent Péter téren: a családban történt erőszakról, durvaságról, verekedésről, s mindez a gyermek jelenlétében. (Keresztény élet, 2015. július 5, Vatikáni Rádió). Én nem csalódtam szüleim becsületességében, s a család szeretetteljes összetartása megértette velem, hogy mindezt az istentelen politika okozta. A politika, mely nem fogadja el azt a tényt, hogy „Isten nem személyválogató” (Csel 10,34).

Meleg szívvel emlékezem azokra az estékre, amikor anyám - összeszedve minden csepp román tudását - levelet írt apámnak, hisz magyarul nem volt szabad, a cenzornak tudnia kellett, mi

áll a levélben, mely mindég így fejeződött be: „Te aștept cu drag...” Szüleim egymás-megbecsülése és szeretete segített ép lélekkel átvészelnem azokat a kegyetlen időket.

Igaz, ők sem voltak angyalok, néha összekoccantak, s anyám duzzogott:

- Hívd apádat vacsorázni, szólt hozzám.

- Én aztán nem! - csattantam föl tökmagjankó létemre - nekem az apám, békülj ki!

Anyám rám nézett és elmosolyodott, majd bement a szobába, apám vállára tette a kezét, s így szólt: - Imre, kérlek, gyere vacsorázni!

Így történt, csakhogy nem minden családban győz a szeretet. Akkoriban szokás volt, hogy a gyereket kiküldték a szobából, ha a nagyok tárgyalni vagy veszekedni akartak, s ha a gyerek nem ment ki, számára ismeretlen nyelven ordítottak... naponta. Így mesélte egy idős nő, aki átélte. Az eredmény: lelkileg sérült, magányos nő lett a hajdani gyermekből...

Egy másik eset, amikor az apa megkívánta, kézcsokkal köszönje meg neki a nevelést, gondoskodást. Egy reggel, a hálószobából kilépő apa elhúzta a kezét: - Majd, az asztalnál, ha már megmosdottam! - S a gyermek kémkedni kezdett a szülei után: mi történhet náluk éjjel a szobában? Hallgatózott is: civakodás „akarok, nem akarok”, káromkodás, sírás. „Hagyj aludni!” S a hajdani gyermek, aki csak évek múltán értette meg a

dolgokat, azóta is csak durvaságot, perverzítást lát minden házasságban.

Vagy az apa, aki naponta részegen tért haza és féltékenységi örületében megverte a feleségét, alaptalanul állítva, hogy az első gyermekük nem tőle származik. S amikor a tízesztendő fiú ezt már nem bírta, a villamos elé került... - Elöttem szaladt át, képtelen voltam fékezni, védekezett a kocsi vezetője. És tudva a körülményeket, fölmentették. Csakhogy a fiú meghalt.

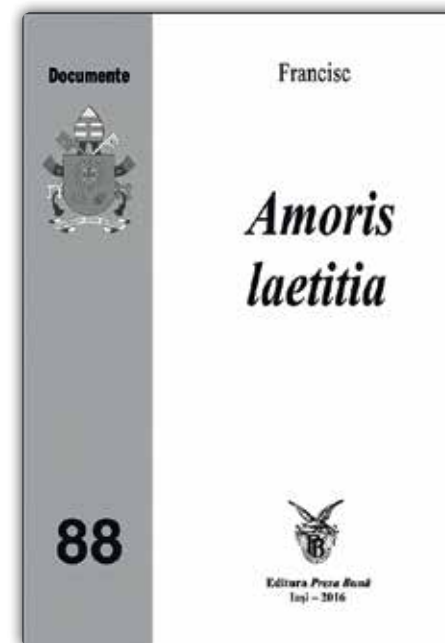
Lám a gyermeki lélekbe belevésődnek az átélt események, s ha túl is éli azokat, ott is maradnak, akár a gyógyíthatatlan, fekélyes sebek.

Hát ezért mondom testvéreim, fékeztek minden szót és cselekedetet, és ne botránkoztatassátok meg a gyermeket, mert aki ezt megteszi „jobban járna, ha malomkövet kötnének a nyakába s a tengerbe dobnák.” (Mt18,6). De „Jaj a világnak a botrányok miatt!” (Mt18,7), melyeket a durva, lelketlen szülők okoznak, egy életre tönkre téve gyermekük idegzetét, érzékeny lelkét.

Kató Gizella

A apărut „Amoris laetitia” în limba română – Editura Presa Bună din Dieceza de Iași anunță apariția cărții „Amoris laetitia” (Bucuria iubirii). Exortăția apostolică despre iubirea în familie, scrisă de Papa Francisc și tradusă în limba română de pr. dr. Mihai Pătrașcu, a apărut în colecția „Documente”, nr. 88, în formatul 14x20 cm, are 214 pagini și poate fi procurată de la librăria „Presa Bună, precum și de la celelalte librării catolice din țară, la prețul de 10 lei.

Textul a fost semnat de Papa Francisc la 19 martie, în solemnitatea Sfântul Iosif, soțul Sfintei Fecioare Maria și tatăl purtător de grijă al lui Isus, și este a doua sa exortăție apostolică, după „Evangelii gaudium” (Bucuria evangheliei), din anul 2013. Exortăția este „postsinodală”, fiind un document pastoral elaborat de Suveranul Pontif pornind de la rapoartele finale ale celor două Sinoade organizate de Biserica Catolică în anii 2014 și 2015, dedicate familiilor. Așa cum s-a întâmplat și cu alte documente magisteriale, Papa s-a folosit și de contribuțiile diferitelor Con-

ferințe ale Episcopilor din lume (Kenya, Australia, Argentina etc.) și a citat personalități semnificative, precum Martin Luther King sau Erich Fromm. Un caracter aparte îl are citarea din filmul *Prânzul lui Babette* (*Babette's Feast*, din 1987), pe care Papa a voit să o evoce pentru a explica ideea de gratuitate.

Documentul este important pentru viața Bisericii deoarece oferă o viziune de ansamblu asupra vieții de familie, dar vorbește și despre „logica milostivirii pastorale” pe care trebuie să o aibă preotul. (sursa:www.catholica.ro)

Sfântul Sacrament al Mirului la Sânpetru German – Duminică 19 iunie 2016, Msgr. Johann Dirschl, vicar general al Episcopiei Romano-Catolice de Timișoara-

ra, a vizitat comunitatea din Sânpetru German unde a continuat administrarea Sfântului Sacrament al Mirului tinerilor ajunși la vârsta prevăzută și care sunt pregătiți pentru primirea acestui Sacrament

al maturității în viața creștină. În biserica locală, Sfânta Liturghie a început la ora 11.00, iar în cadrul acesteia au fost miruiți 15 de tineri catolici. Comunitatea este administrată de către Pr. paroh Iosef Prelauček. (S.E.)

Sfântul Sacrament al Mirului la Slatina Timiș - Duminică, 26 iunie 2016, Msgr. Johann Dirschl, vicar general al Episcopiei Romano-Catolice de Timișoara a vizitat parohia romano-catolică din Slatina Timiș, unde a administrat Sf. Sacrament al Mirului. Sfânta Liturghie de miruire a fost celebrată la ora 11.00 în biserica locală, ocazie cu care 36 de tineri au primit acest sacrament. Parohia este administrată de către pr. Mihai Milan Sima. (S.E.)

Tineri din dieceza noastră la Ziua Mondială a Tineretului Cracovia 2016 – În data de 29 iunie va avea loc o întâlnire pentru acei tineri din dieceza noastră care participă la Ziua Mondială a Tineretului în Polonia. Un număr de 99 tineri din dieceza noastră vor participa la acest eveniment mondial, în perioada 19-31 iulie a.c., petrecând primele zile într-una din diecezele din Polonia, iar apoi zilele de cateheză, festivalul tinerilor și încheierea cu Sfântul Părinte la Cracovia. (informații furnizate de Pr. Szabó Tibor)

Auf die Mischung kommt es an

Nicht selten haben gerade Frauen ein ernsthaftes Problem mit der Erzählung von Maria und Martha. Denn immer wieder wurde diese Erzählung so gedeutet, als sei das kontemplative Leben, die Frömmigkeit wichtiger und höher zu bewerten als die konkreten Herausforderungen und Pflichten, die der Alltag an uns stellt. „Warum schätzt man die Arbeit von Martha so gering?“, ärgert sich so manche Hausfrau. Und in der Tat; nicht selten hat die Kirche bei der Verkündigung und Auslegung dieses Textes, zur Abstufung, ja zur Geringschätzung und sogar zur Abwertung mehr oder weniger bewusst beigetragen. Jesus selbst sagt zu Martha, die sich über das Verhalten ihrer Schwester bei Jesus beschwert: „Maria hat das Bessere gewählt, das soll ihr nicht genommen werden.“ Daher ist es gut, mal eine andere, eine ausgeglichene Deutung dieses Textes zu versuchen. Eine Interpretation, die nicht diese beiden Haltungen gegeneinander ausspielt, sondern sie vielmehr ergänzt.

Schon die heilige Teresa von Avila, eine Frau, die sowohl das kontemplative Leben als auch die alltäglichen Herausforderungen gekannt hatte, sagte zu ihren Mitschwestern im Kloster: „Glaubt mir, Martha und Maria müssen beisammen sein, um den Herrn beherbergen zu können, sonst wird er schlecht bewirtet sein und ohne Essen bleiben. Wie hätte Maria, die immer zu seinen Füßen saß, ihm etwas zu essen gegeben, wenn die Schwester ihr nicht beigeprungen wäre?“ Es braucht also beides, um Jesus Christus in dieser Welt beherbergen zu können. Eines schließt das andere nicht aus, sondern beide ergänzen sich gegenseitig zu einer rundum gelungenen, ganzheitlichen Sache.

Man kann, liebe Schwestern und Brüder, die Geschichte von Maria und Martha, zunächst als die von zwei unterschiedlichen Menschentypen deuten, die aufeinander angewiesen sind, um sich gegenseitig ergänzen und tragen zu können. Der praktische Typ einerseits und der innerliche, kontemplative Mensch. Sie stehen aber keineswegs in Konkurrenz zueinander, denn wir wissen, dass ein jeder seine besondere Begabung, sein einmaliges Charisma und seine ureigene Berufung hat.

Naheliegender ist mir jedoch der Gedanke, dass es sich bei Martha und Maria um verschiedene Facetten in uns handelt, die wir zum Menschsein, zu einem gelun-

genen und ausgeglichenen Leben brauchen. Wir leben in einer hektischen Welt. Stress, Burnout, Herzinfarkt sind zu Modekrankheiten geworden, eine durchaus bedenkliche und ernstzunehmende Entwicklung unserer modernen Leistungsgesellschaft. Eine schnelllebige Gesellschaft, die uns zum Aktionismus antreibt, zum Tun verurteilt, damit wir nicht auf der Strecke bleiben, damit wir mithalten und überleben können. Da kommt man kaum noch zur Ruhe, kann kaum noch wirklich abschalten und zu sich finden.

Natürlich kennt eine solche moderne Gesellschaft unzählige Möglichkeiten zur Entspannung und zum „Abschalten“. Eine blühende Freizeit- und Wellnessindustrie hat sich gebildet, die uns mit den unterschiedlichsten Angeboten und Versprechungen lockt, so dass in diesem Angebotsdschungel selbst unsere Freizeit zum Stress werden kann.

Egal zu welchem Typ wir neigen, egal wer uns sympathischer erscheint, ob Martha oder Maria, letztlich kommt es immer auf die Mischung an. Gott begegnet uns in der Stille und im Gebet, aber auch in den Menschen, die uns über den Weg laufen, in dem, der jetzt meine Hilfe und Zuwendung braucht. Wir müssen arbeiten und dürfen abschalten. Wir müssen abschalten und dürfen arbeiten. Ein Wechselspiel zwischen den beiden Notwendigkeiten. Nach Außen und nach Innen schauen! Die Welt im Lichte Gottes schauen und Gott in der Finsternis der Welt erkennen. „Ora et labora!“, wie es im benediktinischen Spruch heißt. Um beides geht es im Leben; um Maria und um Martha. Den beiden M! Meditieren und Macher sein! Bleiben wir für beides offen, wenn wir Christus beherbergen wollen.

Johann Loch-Karl, Diakon

Prin iubirea milostivă, la trăirea unor noi Rusalii!

Cu adevărat, Dumnezeu nostru este acolo unde El dorește să se întâlnească cu noi! Două momente de Noi Rusalii, ne-a pregătit Iubirea Milostivă în ultimul timp:

La 7 iunie a.c., Biserica cea tânără a fost prezentă la Sf.Liturghie, pontificată de către Arhiepiscopul Robert Zollitsch din Germania, care în perioada 2008 – 2014 a fost Președintele Conferinței Episcopale Germane. Mulțumim bunului Dumnezeu pentru momentul de Noi Rusalii! Sfânta Liturghie pontificată de către Arhiepiscopul Robert Zollitsch! Mesajele Arhiepiscopului german au ajuns la inima noastră. Vorbea despre mărturia noastră prin trăirea Evangheliei... fiecare biserică, fiecare Liturghie pot fi echivalentul sării! Putem fi sarea, prin trăirea Evangheliei. Astăzi prezența mea aici este pentru ca să văd cum voi trăiți ca sare și lumină! Pentru mine este o bucurie mare că sunt aici și frați în Ecumenism! Noi vorbim ca limbă maternă, lb. germană, dar trăind credința, Isus Cristos ne ajută ca, pornind de la tradiție, să trăim Evanghelia! Mai mult, ne ajută ca noi să fim lumina și căldura lumii! Diferite naționalități și limbi sunt din partea Domnului, punți de legătură între oameni; TOȚI SUNTEM COPIII LUI DUMNEZEU! Au participat la Sf. Liturghie, în biserica Maria Zăpezii, elevii claselor de lb. germană din Liceul Teoretic Diaconovici-Tietz Reșița. Cu bucurie au cântat „Wo zwei oder drei“ (Unde doi sau trei)! Am văzut Biserica cea tânără, în sărbătoarea Sf. Robert, Arhiepiscopului Robert

Zollitsch i s-a transmis un călduros LA MULȚI ANI!

La 14 iunie a.c., Biblioteca Germană „Alexander Tietz” a constituit locul în care am trăit iarăși momente de Noi Rusalii! Preasfințitul Alexandru Mesian a venit cu minunata lucrare „File din viața mea” – un alt moment de Rusalii vii. Dom-

nul Erwin Țigla, așa cum a procedat și la alte prezentări de carte ale Preasfințitului, a pus la dispoziție, „casa” comunității germane, Biblioteca Germană „Alexander Tietz”! „Venirea Preasfinției Voastre, aici și acum, înainte de Sărbătoarea Pogorării Spiritului Sfânt, pentru Biserica Răsăriteană, provoacă adierea de vânt, prin care Spiritul Sfânt, Mângâietorul, Și-a făcut odinioară intrarea în camera în care erau adunați Apostolii împreună cu Preasfânta Fecioară! Simțim adierea mângâietoare a Spiritului Sfânt și trăim NOI RUSALII! Acum suntem noi, apostolii de astăzi pe care dorește să-i întâlnească Învățătorul...să ne facă apti pentru misiune! Privesc imaginea Preasfinției Voastre, de pe copertă, care rostește, „Iată-mă!” „Vin să fac Voia Ta, Dumnezeule!”...și-mi vorbește personal: Tu cum te desfășori în fața mea?! Cum stai de strajă?! Papa Paul al VI-lea spunea prin anii 1964: „Omul de astăzi îl urmează mai degrabă pe mărturisitor decât pe Învățător.” Autorul ne mărturi-

sește File din viața PS Sale, și gândul mă duce la filele din viața mea! Cum sunt filele mele, albe sau negre? Și-apoi suntem și noi „File” din viața Preasfinției Voastre! Fiecare biserică ridicată....acestea sunt file neșterse! Actul cel mai important care ne aduce și pentru viitor, binecuvântarea, este înființarea Reuniunii Mariane în multe parohii! Măicuța Sfântă să ne ocrotească așa cum l-a ocrotit pe Fiul ei! Părintele Vicar General Angelo Narcis Pop ne-a amintit în Prefața scrisă la lucrare: „**Dacă noi nu vom vorbi, pietrele acestea vor striga!**” (cuvinte rostite la lansarea cărții ES)

PROPUNERE CONCRETĂ pentru VACANȚĂ: Cuvântul Vieții din luna iunie ne poate ajuta... „persoana celui alt este mai importantă decât răul săvârșit...să ne străduim să rămânem în Iubire... salvând relația cu acesta!”

Text: Prof. Ela Ștefănescu; Foto: Teolog Raimondo-Mario Rupp

Anotimpurile interioare ale ființei umane

„Fiecare anotimp, fiecare ciclu, aduce la lumină aspecte ale naturii noastre umane.”

Jill Henry

plinire. Vara ne face să acționăm, să acumulăm, să protejăm ceea ce am acumulat, să păstrăm lucrurile în care am investit. În vara interioară, atingi limita superioară de efervescență și productivitate emoțională, culegând roadele recompenselor tale.

TOAMNA INTERIOARĂ

Toamna este asociată elementului metal, iar acest metal este pus în legătură cu plămânii și colonul. Toamna interioară este prilejul excelent pentru a-ți asuma responsabilitățile a ceea ce ai simțit, spus, acționat sau gândit în sezoanele anterioare. Este momentul în care poți spune că ai învățat lecțiile anotimpurilor anterioare, că ai învățat din greșelile, eșecurile și succesele anterioare. În toamnă devenim mai preocupați de modalitatea în care ținem unii la alții și dacă această modalitate ne permite să fim noi înșine.

Toamna este momentul în care te apropii mai mult de tine și cauți în interiorul tău adevărul, cunoașterea și idealurile, iar nu în exterior. În toamna vieții renunți la ceea ce ai în mod palpabil și începi să te gândești și la ceea ce ai putea să faci pentru ca lumea să devină un loc mai bun. Atunci când ne aflăm în toamnă acceptăm viața așa cum este ea și o contemplăm, devenind mai conectați la tot ceea ce înseamnă pământ, teluric, acțiune, practic.”

Sursa: <http://www.garbo.ro/articol/Lifestyle/9097/Anotimpurile-psihologie-ale-vietii.html>

psih. Irina Vastag

„Chinezii percep viața într-un mod special. În interiorul fiecăruia dintre noi se desfășoară chiar acum un anotimp. Fiecare își trăiește propriul anotimp interior.

IARNA INTERIOARĂ

Iarna este asociată în medicina chinezească a trupului și a spiritului cu elementul apa, dar și cu organul rinichilor. Anotimpul iernii reprezintă în viața noastră etapa apei, o etapă în care germinăm, spiritual și ideatic, o etapă în care, chiar dacă ne-am dori să acționăm, suntem mai mult setați asupra ideilor. În iarna interioară, mișcarea energiei este descendentă. Iarna, mai mult decât în orice anotimp interior, ideile prind contur, planurile se trasează, ne pregătim prin liniște și înțelepciune pentru a acționa în anotimpul următor, în primăvară, cu zgomot și aplomb. În iarna interioară te asculți, te înțelegi, îți reîncarci puterea.

Când vine iarna interioară, este important să înveți să îți asculți anotimpul interior, să încerci să te conectezi la el, să îți permiți să te afli în iarnă pentru o perioadă de timp, fără să te arunci grăbit înspre altul.

PRIMĂVARA INTERIOARĂ

Primăvara este pusă în legătura cu elementul lemn, iar lemnul, la rân-

dul său, guvernează ficatul și vezica. Atunci când primăvara interioară are loc, este bine să fii pregătit. Acum ideile tale încep să iasă la suprafață și să prindă un contur concret. Ești pregătit să-ți faci ordine în viață, să-ți organizezi prioritățile, să înveți, să crezi. Ai avut timp să cugeți asupra ideilor și acum este timpul să acționezi, să-i permiți energiei să se manifeste. Când vine primăvara interioară, capeți din nou speranța realității planurilor tale, ești vesel, ocupat, efervescent, ai speranță. Când vine primăvara interioară te angajezi optimist în parteneriate, faci schimbări profesionale, investești în tine și în planurile tale, revii la viață pe plan emoțional și personal. Când vine primăvara simți că este momentul potrivit pentru a recupera timpul pe care l-ai petrecut iarna în non-mișcare. Ești pregătit pentru energia maximă pe care o aduce vara.

VARA INTERIOARĂ

Dacă ai plantat răsaduri primăvara, vei primi și roadele vara. Vara reprezintă punctul culminant al anotimpurilor și este asociată cu elementul foc, focul guvernând inima, sistemul endocrin și intestinele mici. Când vara îți bate la suflet, ești pregătit să atingi maximum de succes și îm-

Metode imagistice de examinare a sânului III.

Mamografia standard este o metodă imagistică de examinare a sânului folosind raze X și constituie metoda de bază în depistarea cancerului de sân:

- Se execută în 4 incidențe, câte două pentru fiecare sân.
- Poate fi efectuată în orice perioadă a ciclului menstrual
- Nu este dureroasă și este neinvazivă.
- Doza de iradiere în timpul examinării este minimă, fără risc de neoplasm mamar.

Indicații:

- Indicătoarea tuturor femeilor peste 40 ani, asimptomatică, în fiecare an sau măcar o dată la 2 ani.
- Constituie singura examinare imagistică care poate detecta rapid cancerul mamar incipient, nepalpabil.
- Prezintă un avantaj față de ecografie în cazul femeilor cu sâni adipoși (moi, grași) și volum crescut (cupe C și D).
- Indicătoarea femeilor operate total sau parțial pentru cupa C mamar cu antecedente în familie sau personale, începând cu vârsta de 35 ani.
- Indicătoarea oricărei femei peste 35 ani, cu nodul clinic palpabil, cu secreție mamelonară sau cu semne de inflamație a sânului.
- Indicătoarea oricărei femei, indiferent de vârstă, mai ales la femei însărcinate sau lăuze dacă examenul clinic și/sau ecografic pune în evidență modificări suspecte.

- Indicătoarea înaintea oricărei operații estetice mame (implanturi, liftinguri, reduceri mame)

Mamografia cu tomosinteză este o nouă tehnică cu raze X tridimensională-3D:

- Reduce disconfortul la compresia sânului.

Cu o singură compresie se obțin astfel până la 80 de imagini mamografice echivalente a unor secțiuni extrem de fine, de 1 mm de țesut glandular mamar reușindu-se excluderea unei mari părți dintre erorile de diagnostic și scăderea cu 30% a depistării tardive a acestei maladii devastatoare.

Conform statisticilor Societății Nord-Americane de Senologie se pot salva, utilizând ca screening în senologie această metodă imagistică, până la 400.000 de vieți anuale.

În concluzie, mamografia rămâne investigația de bază pentru depistarea cancerului de sân. Riscul de iradiere la o mamografie standard este minim, dar echivalentul dozei pe care o încasează o femeie în timpul unei expuneri la mamografie cu tomosinteză este similar cu cel primit într-un interval de 7 zile din mediul înconjurător. Această metodă minim iradiantă ar putea deveni în viitor o modalitate de depistare în masă a cancerului mamar în țara noastră.

Dr. Roșoagă Victoria
medic primar radiolog

Programul vizitei Papei Francisc în Polonia cu prilejul Zilei Mondiale a Tineretului

Cracovia – Jasna Gora (Częstochowa) – Auschwitz

27 – 31 iulie 2016

Miercuri, 27 iulie 2016

14:00 Plecarea spre Cracovia de pe Aeroportul Fiumicino din Roma

16:00 Sosirea pe Aeroportul Internațional „Sf. Ioan Paul al II-lea” din Balice – Cracovia

Ceremonia de primire în Zona Militară a Aeroportului Internațional „Sf. Ioan Paul al II-lea” din Balice – Cracovia

17:00 **Întâlnirea cu autoritățile, societatea civilă și corpul diplomatic** la Castelul Regal Wawel din Cracovia

17:40 **Vizită de curtoazie la Președintele Republicii**

18:30 **Întâlnirea cu episcopii polonezi** în Catedrala din Cracovia

Discursul Sfântului Părinte

După cină, Sfântul Părinte va apărea la fereastra papală pentru a saluta credincioșii care s-au adunat în piața din fața reședinței episcopilor din Cracovia.

Joi, 28 iulie 2016

07:40 Transferul la Balice

Oprire la **Conventul Surorilor Prezentării**

Surorile din această comunitate, alături de unii elevi de la școlile pe care le conduc, se vor aduna la intrarea în Capela Sfinților Ioan Botezătorul și Ioan Apostolul.

Rugăciunea comună în tăcere.

09:45 Sosirea la **Mănăstirea JASNA**

GÓRA în Częstochowa

Rugăciune în Capela Imaginii Miraculoase

10:30 **Sfânta Liturghie** cu ocazia a 1050 de ani de la botezul Poloniei. Această liturghie este un eveniment de importanță națională, în cadrul Anului Jubiliar al celor 1050 de ani de la botezul Poloniei. Zona Sanctuarului poate găzdui aproximativ 300.000 de credincioși. Episcopii și mulți preoți polonezi vor concelebra, în prezența Președintelui Republicii Polone și a celor mai înalte autorități ale țării.

17:00 **Înmânarea cheilor Cracoviei** și plimbare cu tramvaiul spre Błonia Park

În piața din fața Palatului Episcopal, președintele Poloniei va înmâna cheia orașului Sfântului Părinte. Tinerii cu dizabilități îl vor însoți pe Papa Francisc în tramvai la Błonia Park.

17:15 Sosirea la Błonia Park.

Traseu cu papamobilul printre credincioși.

17:30 **Ceremonia de bun venit**

Discursul Sfântului Părinte

După cină, Sfântul Părinte va apă-

rea la fereastra papală, salutând credincioșii care s-au adunat în piață.

Vineri, 29 iulie 2016

07:00 Sfânta Liturghie privată în capela Palatului Episcopal din Cracovia

09:30 **Vizită la Auschwitz**

În acest an, se marchează a 75-a aniversare a martiriului Sfântului Maximilian Kolbe.

Sfântul Părinte va merge în lagărul de concentrare, trecând prin poarta de intrare pe cont propriu. La intrarea în curtea Blocului 11, Sfântul Părinte se va întâlni în mod individual cu 15 supraviețuitori ai lagărelor.

Rugăciunea privată în celula părintelui martir Maximilian Kolbe.

10:30 Vizită la Birkenau

Sfântul Părinte va merge cu mașina prin poarta principală a lagărului, de-a lungul liniei de cale ferată, până la piața din fața monumentului Internațional al Victimelor din lagăr, unde vor fi adunați aproximativ 1.000 de vizitatori. El se va opri pentru o rugăciune în tăcere în fața monumentului.

Întâlnire individuală cu 25 de „Drepti între Popoare”.

Discursul Sfântului Părinte.

16:30 Transfer la Cracovia-Prokocim
Vizită la Spitalul Pediatric Universitar

Acest spital, unul dintre cele mai importante din Polonia, tratează aproximativ 30.000 de pacienți internați în spital și 200.000 de copii în ambulatoriu în fiecare an.

Aproximativ 50 de copii bolnavi vor fi adunați în hol cu părinții lor.

Discursul Sfântului Părinte

Vizită privată în unele zone ale serviciului de urgență, însoțit de director și părinți.

Rugăciunea în capela spitalului.

18:00 **Calea Crucii** cu tinerii din Błonia Park din Cracovia

La sfârșitul Căii Crucii, Sfântul Părinte va ține un scurt discurs.

După cină, Sfântul Părinte va apărea la fereastra papală, salutând credincioșii care s-au adunat în piață.

Sâmbătă 30 iulie 2016

08:30 **Vizită la Sanctuarul Divinei Îndurări în Łagiewniki**

Capela Sf. Faustina Kowalska. Surorile Congregației Fecioarei Îndurării vor fi prezente, împreună cu fetele aflate în grija lor.

Rugăciunea în capelă înaintea mormântului Sf. Faustina.

08:45 Transfer cu papamobilul la Sanctuarul Divinei Îndurări

9:00 **Trecerea prin Poarta Sfântă a Milostivirii**

Sfântul Părinte va intra în Sanctuar prin Poarta Sfântă.

09:15 **Celebrarea Sacramentului Spovezii** pentru câțiva tineri

Sfântul Părinte va spovedi cinci tineri în următoarele limbi: italiană, spaniolă și franceză. Papa Francisc este al treilea papă – după Sf. Ioan Paul al II-lea și Benedict al XVI-lea – care vizitează Sanctuarul Milostivirii Divine, dar primul care spovedește aici.

10:30 **Sfânta Liturghie în Sanctuarul „Sfântul Ioan Paul al II-lea”**

cu preoții, persoanele consacrate și seminariștii din Polonia.

În jur de 2000 de oameni vor fi în sanctuar: preoți, persoane consacrate și seminariști din Polonia. 5000 vor putea participa la Liturghie pe marea platformă din fața altarului.

13:00 Prânz cu tinerii

Părinte va lua masa de prânz cu arhiepiscopul de Cracovia, un traducător și 12 reprezentanți ai tinerilor din diferite țări: un băiat și o fată de pe fiecare continent, precum și un băiat și o fată din Polonia.

19:00 **Sosirea la CAMPUS Misericordiae** și trecerea Porții Sfinte cu cinci reprezentanți ai tinerilor

19:30 **Veghea de rugăciune cu tinerii**

Duminică 31 iulie 2016

08:45 Sosirea la **Campus Misericordiae**

Binecuvântarea a două clădiri Caritas: Casa Milostivirii pentru săraci și bătrâni, și Casa pâinii – camera de alimente pentru cei nevoiași

10:00 **Sfânta Liturghie de încheiere** pentru a marca sfârșitul Zilei Mondiale a Tineretului

Trimiterea tinerilor ca martori ai Milostivirii Divine. Anunțul locului și anului următoarei Zile Mondiale a Tineretului.

17:00 **Întâlnirea cu voluntarii Ziua Mondială a Tineretului, Comitetul Local de Organizare și binefăcătorii** la Arena Tauron din Cracovia.

18:15 **Ceremonia de rămas bun** pe Aeroportul Cracovia-Balice.

(sursa: www.zmtromania.ro)

Lucrări interioare și exterioare de renovare, conservare, reabilitare a clădirii Catedralei Romano-Catolice din Timișoara și a împrejurimii, în vederea integrării în circuitul turistic național și internațional

Investiția va cuprinde în principal următoarele lucrări/ dotări: refacearea pardoselilor, refacerea parțială a tencuielilor interioare, curățire, renovare, restaurare elemente sculpturale și decorative, reparații și înlocuire a ferestrelor deteriorate, înlocuire/ restaurare vitralii, refacere instalație încălzire, refacere instalații electrice interioare, instalații noi de curenți slabi, iluminat decorativ, reparații mobilier specific, re-

unei finanțări nerambursabile în cadrul POR 2014-2020, Axa prioritară 5 – Îmbunătățirea mediului urban și conservarea, protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural, Prioritatea de investiții 5.1 – Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural. Valoarea aproximativă a investiției este de 4 milioane de Euro.

Catedrala Romano-Catolică, Do-

faceri tencuieli și rezugrăvire în totalitate a fațadelor, refacerea învelitorii din tablă zincată, înlocuirea de jgheaburi și burlane, refacerea completă a împrejmuirii, executarea unui iluminat nocturn ambiental în scopul punerii în valoare a arhitecturii clădirii, refacerea spațiilor verzi adiacente.

Episcopia Romano-Catolică de Timișoara, intenționează să depună documentația completă în vederea accesării

mul Sfântul Gheorghe din Timișoara constituie un monument istoric și de artă de categoria A, fiind înscrisă în Lista Monumentelor Istorice din România (L.M.I. 2015) la poziția nr. 152, având codul TM-II-m-A-06176, cu denumirea Domul romano-catolic „Sf. Gheorghe”, fiind totodată cel mai mare edificiu religios de factură barocă de inspirație vieneză din această parte a Europei. Statutul lăcașului de cult, în cadrul Episcopiei Romano-Catolice de Timișoara este cel de *catedrală*, cea mai importantă biserică din întreaga dieceză, ea fiind de jure și de facto reședința episcopului de Timișoara și al Capitulului Catedral. Lucrările la construcția Domului au început în anul 1736, la data de 6 august, fiind considerate drept încheiate în anul 1772. Prima Sf. Liturghie a fost celebrată în Dom la 8 septembrie 1754, o dată cu binecuvântarea lăcașului de către episcopul Franz Anton Engl de Wagrain. Consacrarea solemnă a avut loc însă abia la 24 aprilie 1803, aceasta fiind celebrată de episcopul Ladislaus Kőszeghy. Arhitectul căruia îi sunt atribuite planurile Domului este Josef Emmanuel Fischer von Erlach, directorul Oficiului Imperial de Construcții din Viena, cel care a proiectat și catedrala din Blaj. Ingineri locali, de înaltă ținută, precum Theodor Kostka, Carl Alexander Steinlein, Caspar Dissl, Johann Lechner și Philipp Maurer au contribuit în secolul XVIII în mod esențial la proiectul Domului.

Timișoara, la 15 iunie 2016

Sfântul Maximilian Maria Kolbe, preot martir

14 august

„Ura nu este o forță creativă;
aceasta o aflăm numai în iubire”

Maximilian Kolbe s-a născut la 7 ianuarie 1894, într-o familie de țesători săraci. La botez i s-a pus numele Raymund. Sfânta Carte are un cuvânt care se potrivește bine copilăriei lui Raymund Kolbe: „*Nebunia este lipită de inima copilului, dar nuiaua certării o va dezlipi de el*” (Pr 22,15)

Deși de mic a fost învățat rugăciunile, din cauza răsfățării, alintării și iubirii prea mari a părinților, a avut un timp de nebunie copilărească, când rugăciunile lui deveniseră mecanice, când evlavia lui devenise de formă, când ajunsese să se poarte așa de rău și să devină așa de nesuferit pentru toți cei din jur, încât mama lui a exclamat într-o zi: „*Nu știu ce am să mai fac cu tine!*” Acest oftat amar al mamei, l-a speriat și l-a trezit parcă dintr-un somn de moarte. Atunci, pentru prima dată, a ingenuncheat serios pentru rugăciune și s-a rugat lui Dumnezeu pentru o viață creștină rodnică. Iar răspunsul Cerului nu a întârziat să apară. Dumnezeu a trimis-o la el pe Preacurata Fecioară Maria, pe Neprihănită, cu două coroane, una din trandafiri albi și una din trandafiri roșii, una simbolizând viața curată și alta însemnând iubirea eroică. El trebuia să aleagă una dintre cele două coroane pe care Domnul i le trimisese prin Preacurata Fecioară Maria.

Văzând dragostea lui Dumnezeu pentru el, care-i devenise dușman lui Dumnezeu prin purtarea lui, a înțeles că trebuie să dea un răspuns potrivit lui Dumnezeu, care l-a iubit mai întâi

(cf. *1In* 4,19). Și de aceea s-a gândit că potrivit și corect din partea lui ar fi să le aleagă pe amândouă. S-a dus, s-a spovedit și a început o viață nouă.

După multe frământări, unde să meargă și cum ar putea aduce cele mai bune roade, s-a hotărât să intre în Ordinul călugărilor Minori Conventuali. Ca și călugăr, aici putea să trăiască coroana albă a curăției evanghelice. Tot aici, pentru a marca schimbarea vieții sale, își schimbă și numele în Maximilian. El care până acum a dat atât de puțin lui Dumnezeu, de acum înainte vrea să-i dea toată viața sa, vrea să-i dea „maximum”. Iar ca mulțumire că Dumnezeu i-a vorbit prin Fecioara Maria, el își adaugă la noul său nume și numele sfânt de MARIA. Astfel că, de acum înainte, el se va chema Maximilian Maria Kolbe, omul care va da maximum, care va da totul lui Dumnezeu, prin Maria.

Superiorii Conventului l-au trimis pentru studiile de filozofie și teologie la Roma. Aici a luat cunoștință despre noblețea și credința curată a poporului său, dar și de rănilor adânci ale prezentului, provocate de război. Pentru a contribui la vindecarea acestor răni, chiar din timpul studenției, concepe organizarea unei imense cruciade de rugăciuni și într-ajutorare în trăirea vieții creștine, sub ocrotirea lui Isus și a Maicii Neprihănit Zămislite.

Atunci când armatele germane au ocupat Varșovia, părintele Maximilian este arestat în februarie 1941 și aruncat în închisoarea din Pawiak;

de aici, în luna mai este transferat la Auschwitz. O lege diabolică a lagărului prevedea că dacă un deținut evadat nu era găsit și readus în termen de 48 de ore, zece dintre membrii brigăzii din care făcea parte trebuiau să moară prin înfometare. La sfârșitul lunii iulie 1941, evadează un deținut din blocul 14, bloc în care se afla și preotul Maximilian Kolbe. Unul dintre cei zece sortiți morții începe a plânge strigându-și pe nume copiii care-l așteptau acasă. Deodată, din rândul celor rămași se desprinde chipul străveziu al părintelui Maximilian Maria Kolbe, care cere să-i ia locul. Era o cerere nemaiauzită. Comandantul întreabă: - „Cine ești?” - „Sunt un preot catolic”. O clipă de gândire, apoi, - „Sunt de acord”.

Din ziua când părintele Kolbe a pășit în celula morții, alături de ceilalți nouă condamnați, în acea celulă au început cântecul și rugăciunile, au răsarit curajul și speranța. Toți au primit moartea ca o îmbrățișare divină. În ziua de 14 august, 1941, singur Părintele Maximilian mai era în viață și conștient. Atunci o injecție cu formol a oprit inima părintelui Maximilian Maria Kolbe, care timp de 47 de ani a bătut neîncetat pentru Isus și Fecioara Neprihănită, pentru Evanghelie și pentru mântuirea sufletelor.

ercis.ro

**Pelerinajul diecezan
al ministranților la
Maria Radna
18 iunie 2016**

